

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Seder Rav 'Amram Ga'on z.l.

Amram ben Sheshna

<אָאָג > אַנשש ןב םרמע

Warszawa, 625 = 1865

יעיבר ליל (דמעמ) ןוקית

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9764

סדר סליחות

1

ככל אבותי : שמעה אלהים רנתי והקשיבה תפלתי : הקשיבה לקול שועי מלכי ואלהי
כי אליך אתפלל : שמע ה' תחנתי ה' תפלתי יקה : אכן שמע אלהים הקשיב בקול
תפלתי : ה' אלהים צבאות שמעה תפלתי האזינה אלהי יעקב סלה : ה' צבאות
עד מתי עשנת בתפלת עמך : ברוך אלהים אשר לא הסיר תפלתי וחסדו מאתי : ואני
אליך ה' שועתי ובבקר תפלתי תקדמך : תכון תפלתי קמרת לפניך משאת כפי מנחת ערב:
ואני תפלתי לך ה' עת רצון אלהים ברוב חסדך ענני באמת ישעך : תפלה למשה
איש האלהים • ה' מעון אתה היית לנו בחור ודור : תפלה לדוד שמעה ה' צדק
הקשיבה רנתי האזינה תפלתי בלא שפתי מרמה : תפלה לדוד הטת ה' אונך
ענני כי עני ואביון אני : תפלה לחבקוק הנביא על שגיונות : תפלה לעני
כי יעטוף ולפני ה' ישפוך שיהו : האזינה אלהים תפלתי והקשיבה לקול תחנונותי :
האזינה אלהים תפלתי ואל תתעלם מתחנתי : תבא לפניך תפלתי הטת אונך
לרנתי : ה' שמעה תפלתי ושועתי אליך תבא : ה' שמעה ה' סלחה ה' הקשיבה
ועשה אל תאחר : השיבנו , אל מלך , ויעבור . רחמנא וכו' :

תחנה חמוס יצחק

י"י ישועה צוה . לעם דל יקוה . זכור רחמיך וחסדיך אשר מעולם :
צורים חנם רדפוני . וכשבלת מים שטפוני . גוי איתן הוא גוי
מעולם : חשב אויב רעות בקרבו . ואמר נבל בלבו • בל אמוט לעולם :
קמו להכרית עדתך . ואנחנו עמך וצאן מרעיתך . נודה לך לעולם. שוב :
טיושב

שחר להודות לך קמתי . ומרוב עוני נכלמתי . הנה שברי בך
שמתי . אחרי שובי נחמתי : גלוי שדי נגדך . את אשר העוה
עבדך . זכרתי רוב חסדיך . על כן לשמך קדמתי . הנה : מה בצע כי
תדינני . ועל רוב פשעי תענני . חנני יה וענני . וסלח לכל אשר
אשמתי . הנה : בך שמתי כל תאותי . ואתה הוא כל תקותי . זכרתיך
ברוב חדותי . וכנהמת ים נהמתי . הנה : שמך ינים דאבוני . ויאר
אפלת אישוני . ויערב זכרך על לשוני . כמו נופת צוף טעמתי . הנה :

תיקון (מעמד) ליל רביעי

[גמר]

לך ה' הצדקה . אל נקדש בצדקה . ולנו בושת הפנים . מתרצה
בתחנונים • מה נתאונן ומה נאמר . בכל מעמד וכל משמר .
מה נדבר ומה נצטדק . ואיים יטול כדק • נחפשה דרכינו ונחקורה .
באהליך נגורת . ונשובה אליך • ונשען עליך • כי ימינך פשוטה . ראה
ה' והביטה • רצה לקבל לשבים • צור יושב הכרובים . כי ימינך :
תוכחה חמוס אברהם ברכי מאיר

כֵּאִין כל משובה . לעומת חסדך חשובה . השיבו אמרת
בהולדם • ברואים חיים בעודם . שובו בני אדם : באמת עד
תהי זכה . כל נפש המדוכא . תשב אנוש עד דכא : רוחך אל ישכילו .
להנחם

להנחם על מעלו. ושב ורפא לו. פ"ז: °הסירותי דעיוני. מתור אחרי
 עיני, למען ישוב ה': °מעל נושא חרפו, אולי יסיר כפו. ושב מחרון
 אפו: °בגו רוח נשוב. איך לנע ונד חשוב. ועודנו לא ישוב. פ"ז:
 °רעותי סבבוני. כרובם יעציבוני. לכן סעיפי ישיבוני: °באמרי כי
 נאלחתי. ואם למשפט נלקחתי. מה אשיב על תוכחתי: °יענני
 רחום שמו. כי הסליחה עמו. לכן ישוב עמו. פ"ז: °מה איש או
 תשובתו. תר לבי כי במותו. לא ישוב עוד לביתו: °אך בניבך
 אנפש. בדת תתה לבת חופש. תמימה משיבת נפש: °ייטיב את
 פעלו. כי רוח לתגמולו. השב תשיבונו לו. פ"ז: °רוחי שוב הנך.
 פי לאל ויחנך. והשיבך על כנך: אודה ואעזוב זדוני. (דבר) ואתה ה'
 אל תשב את פני: זכור רחמיך ואשלם. ויפתח פי נאלם. ואל
 ישוב דך נכלם. פ"ז:

פוטון י"ד

אדון אשר צדקתו לכל היצור נודעה. המצא לשוחרך זה לילות
 ארבעה. אנא ה' סלחה אנא ה' שמעה. ארך אפים ורב
 חסד ורחמים על הרעה: תכן שחקים בזרת. העתר לעתרת, ותחנת
 אשמורת. תהי כקרבן וקטורת. לפניך נקרבת ולנגדך נשמעה.
 פקח עיניך וראה עיני הנדמעה. אנא: הפק חמלתך. לדופקים על
 דלתיך. ואל תט בחמתך. פליטת בני בריתך. וחוסה על עבדיך
 עמך ונחלתך. שאר צאן מרעיתך. אשר ביערים תעה. אנא: אומר
 לצולה חרבי. העבר מריי וחובי. ובמשפט אל תביא. שה אשר
 בלעה לביא. צועקת אבי אבי. ראה בדוחק השעה. אנא:

פוטון ט"ז תמוס טשה

למען הפרנו את בריתך. הצור עברנו אמרתך. ועקב גאלנו בתורתך,
 בעלונו אדונים זולתך: °מחמדי כלו בני ישמעאל. ובשרי בלו
 קדר ואדבאל. נועדו ויאכלו את ישראל. והם נחלתך בני בריתך.
 ועקב: °שממון הושם. מחמד מעוני. ונביות ומבשם. פשטו עדני.
 וימלאו כרסם. מטוב עדני. וחצילו עיני, לעומתך. ועקב: °היינו לשמה.
 בידי שמה. ובוה, למוה, ונפיש וקדמה. וירדנו דומה. בפרך דומה.
 איה קנאתך וגבורתך. ועקב:

פוטון ט"ו תמוס אברהם

מתגרת הדין שלהבת בלבבי. גאלתי בסודי והשחתי כל טובי.
 ואיך ארים מצחי וחטאתי לאבי. יראה ורעד יבא בי:
 °אמנם ברצוני העויתי במהלכי. ולדברי יוצרי לא הטויתי תנוכי.
 במה אתכסה וצדק אין בתוכי. ואירא כי ערום אנכי. מתגרת: °ביום
 בואו אתי במשפט הבורא. איך אוכל לכחש וכל נמצא יהי קורא,
 על כן חטאים בדרך יורה. את האלהים אני ירא. מתגרת: °ראשון
 לנבראים

לנבראים החל אל להורותו. בתהלוכי כשרון לטוב לו אחרי מותו.
 חם לבי בקרבי ממשפט אחריתו. כי ירא אנכי אותו. מתגרת :
 °הרעותי לנפשי נתונה בי (לא) מהורה. נתתיה לשפחה תחת היותה
 שרה. אמחר להשיבה בקדם למעון אורה. כי ה' עליון נורא.
 מתגרת : °מחשבותי אל נא הוד תבל יקיצכם. העבירו שרכם. ועבד
 לא יריצכם. והעירו ישנים למקום יאמיצכם. הוא מוראכם. והוא
 מעריצכם. מתגרת :

מסתאגב ע"פ א"ב ולסוף משה בר יעקב

שובן שובו מדרכיכם הרעים : °אנשי אמונה נקדשו. °בבכי ובתחנונים
 נגשו. °גורו לכם והתאושו. על לב שימו פושעים. שובו :
 °דלו דמע מדמכם. °הזילו אותו על עיניכם. °וקרעו לבבכם שנים
 עשר קרעים. שובו : °זועו מיום הדין נמהרים. °חרדו ממשפט כל
 יצורים. °טרם בוא יום מפרק הרים. ומשבר סלעים. שובו : °יום
 לחשבון תהיו נכונים. °כהגלות סתרים וצפונים. °לפוקד עון אבות
 על בנים. °על שלשים ועל רבעים. שובו : °ממנו גורו בני בריתו.
 °נותן על פניכם יראתו. °סומך יד העובד אותו. ולא יחזיק ביד
 מרעים. שובו : °עדיו שובו בנפש נקיה. °פנו אליו בתפלה רצויה.
 °צעקת חנף נגרו בזויה. ודבריו אינם נשמעים. שובו : °קדושים נפשם
 אז יאירו. °רוחותם כרקיע יזהירו. °שמה יחזו ויכירו. כל הון יקר
 ונעים. שובו : °תמימים אזי לחיי עולם. חנפים לדראון עולם. עם
 שמה ועם נכלם. מפלאות תמים דעים. שובו : °מחמד תבל וכל
 שלומיה. °שוא יחשוב כי חלומיה. °הבל פתרונם. וכל ימיה. מעט
 ורעים. שובו : °בורא הגוף ויפח נשמה. °ראה כי אדם תולעה ורמה.
 °יבל בשרו בחייו. כי הבל המה. מעשה תעתועים. שובו : °עורה לקול צביה
 נרדפה. °קלה לכודה בחחים ונגפה. °בורחת מפי אריה ונשקפה. גיא
 הצבועים. שובו : °עודד בן רפה ידים. זכור אהבת מחמד עינים.
 הבן יקיר לו אפרים. אם ילד שעשועים. שובו : °חזות מרפא וארוכה.
 זכור לצולעה ונבוכה. והיתה לה' המלוכה. ועלו מושיעים. שובו :

סליחה

וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו : סלה לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו
 כי פשענו : כי אתה ה' טוב וסלה ורב חסד לכל קוראך : למען שמך
 ה' וסלת לעוננו פי רב הוא : למען שמך ה' תחיינו בצדקתך תוציא מצרה
 נפשנו : למען שמך ה' עשה. וידעו כל עמי הארץ כי אתה ה' לברך : למען
 בריתך את אברהם יצחק ויעקב : למען יחלצון ידידיך הושיעה ימנך וענני : הושיענו
 אלהים כי באו מים עד נפש : הושיענו אלהים כי באו בנים עד משבר וכח אין ללירה :
 הושיעה ה' כי גמר חסיד כי פסו אמונים מבני אדם : הושיעה את עמך וברך את
 נחלתך ורעם ונשאם עד העולם : הושע ה' את עמך את שארית ישראל : ישראל

נושע

נושע בה' תשועת עולמים : ה' הושיעה המלך יעננו ביום קראנו : כלתה לישועתך
נפשי לדברך יחלתי : נרננה בישועתך ובשם אלהינו נרגול . ימלא ה' כל משאלותיך :
קומה ה' הושיעני אלהי כי הכית את כל אויבי לחי שני רשעים שברת : לה'
הישועה על עמך ברכתך סלה : הפלה חסדך מושיע חוסים ממתקוממים בימינך :
אך הוא צורי וישועתי משגבי לא אמוט רבה : חושה לעזרתי ה' תשועתי : ואלהים
מלכי מקדם פועל ישועות בקרב הארץ : שובה ה' הלצה נפשי הושיעני למען
חסדך : לפני אפרים ובנימין ומנשה עוררה את גבורתך ולכה לישועתה לנו : ה'
אלהי בך חסיתי הושיעני מכל חודפי והצילני : מגני על אלהים מושיע ישרי לב :
מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב ה' שבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל : ברוך
ה' יום יעמם לנו האל ישועתנו סלה : כי הושעתנו מצרינו ומשנאינו הבישות :
ונפשי תגיל בה' תשיש בישועתו : ואני בחסדך בטחתי יגל לבי בישועתך אשירה
לה' כי גמל עלי : ותשועת צדיקים מה' ומעוזם בעת צרה : ויעורם ה' ויפלטם
יפלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו : השיבנו , אל מלך , ויעבור , רחמנא :

תחנה חמוס דויד בר אלעזר

ה' דכאונו הממונו זרים . וידל עד מאד ישראל : ויהי למם עובד .
וככלי אובד . העבד ישראל : יום יום צרים . פיהם עליהם פוערים .
ויאכלו את ישראל : דמו כי אלהים עזבם , ולא יריב ריבם , ואין עוזר
לישראל : בקום עלי מעני . לולי ה' . שהיה לנו יאמר נא ישראל :
רבים אומרים נאבידם . ומגוי נכחידם . ולא יזכר שם ישראל : אל
רם וגאה . הבט משמים וראה . עשוקים בני יהודה ובני ישראל :
לכבוד שמך עשה . ועל אויבי הנשא . וידעו כי אלהים לישראל :
ענייך רחם . ועל הרעה הנחם . כפר לעמך ישראל : זמן ישע הקריבה ,
וכימי עולם היטיבה . רבבות אלפי ישראל : רחם על עם נדהם .
זכור לאברהם . ליצחק ולישראל : שוב מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך :

מיושב חמוס יוסף

כמים מהורים אלהים הוה . על עם בגלות נפור ונבוה . ותסלה לעון
העם הוה : יום ולילה אונך פתחה . קבל תפלת שופכים שיחה .
ואל ענותם עינך פקחה . ותשמע אל קול הצאן הוה . ותסלה : ושובה
מחרון עז אפך . ואל תוכיחם ברוב קצפך . הרחק מעליהם כפך .
ראה כי עמך העם הוה . ותסלה : סלח נא פשע . עם בך נושע . ונקם
מכל סכלות ורשע . והישר נתיבם ועונם השע . וישר דרך העם הוה .
ותסלה : פינו תמלא שחוק ותרועה . ושית לנו חיל וחומות ישועה .
למען שמך ה' הושיעה . לחיותנו כהיום הוה . ותסלה :

תיקון (מעמד) ליל חמישי

גמר חמוס יצחק חוק

לך ה' הצדקה : יחיד חי העולמים . צדקה עשה עמנו ואל תפן לאשמים .
תמלתך וחסדך הפק נא לנדהמים . קוראים לך בתחנונים . צור שוכן
במרומים